

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/518/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314205779
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6314205779.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa B. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, XXX XX M., prechodne bytom XXX U. D., S. O., O. B. X F., O. I. A. S. X. O. I., právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, proti odporkyni K. D., rod. Q. nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX M., právne zastúpenej JUDr. Mariánom Holým, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Boženy Němcovej 1/A, 977 01 Brezno, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 6C/131/2014 - 54 zo dňa 09. 07. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporkyni trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1646,22,- Eur na presne špecifikovaný účet jej právneho zástupcu (druhý výrok) m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 202,94,- Eur, na účet jej právneho zástupcu JUDr. Mariána Holého, advokáta, vedený v M. S. O. a.s., číslo účtu: O BIC: I v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Brezno (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 09. 07. 2015 konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na základe navrhovateľovho späťvzatia návrhu na začatie konania zastavil (prvý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1646,22,- Eur na presne špecifikovaný účet jej právneho zástupcu, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok). Okrem toho rozhodol, že návrh na vrátenie zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania zamieťa (tretí výrok).

Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d) a § 15 písm. a) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“). Uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ vzal riadne podaný návrh na začatie konania späť bez udania dôvodu, platí, že zastavenie konania zaviniť, a preto je povinný nahradiť trovy konania, ktoré odporkyni vznikli.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu do výroku o náhrade trov konania podal navrhovateľ (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie. V odôvodnení odvolania uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu v odvolaní napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a je nepreskúmateľné z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ potom, ako bol oboznámený so skutočnosťou oneskorene podaného návrhu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov

(ďalej aj „BSM“), vzal návrh späť v záujme hospodárnosti konania a v úmysle následného vyporiadania BSM mimosúdnou cestou, čím by ušetril účastníkom konania finančné prostriedky.

Ďalej navrhovateľ konštatoval, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia danej veci, pretože prvostupňový súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“), týkajúce sa nároku na náhradu trov konania a ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Uviedol, že „medzi účastníkmi konania bol sporný základ žaloby a to dôvodnosť vyporiadania BSM. Odporkyňa v žiadnom svojom písomnom ani ústnom vyjadrení nenamietala dôvodnosť nároku, prípadne podanie návrhu po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.“ Odporkyňa vo svojom vyjadrení namietala „výlučne ocenenie predmetu sporu a rozsah BSM.“ Po späťvzatí návrhu si právny zástupca odporkyne uplatnil trovy konania za 4 úkony právnej služby. Súd mal s ohľadom na uvedené posúdiť, či odporkyňou uplatnené trovy boli účelné a hospodárne.

Okrem toho navrhovateľ namietal i výšku navrhovateľke priznaných trov konania. V tejto súvislosti uviedol, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, akým spôsobom súd ustálil hodnotu predmetu sporu, výšku tarifnej odmeny a ani dôvod prečo súd neaplikoval pri výpočte výšky aj iné ustanovenia vyhlášky, ktoré upravujú spôsob výpočtu pri vyporiadaní BSM, a to konkrétne ustanovenie § 10 ods. 6 a § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Z odôvodnenia nie je zrejmé ani to, prečo súd priznal tarifnú odmenu za úkon (súhlas so späťvzatím žaloby) a neaplikoval ustanovenia § 13a ods. 2 a ods. 5 vyhlášky, pretože v danom prípade nejde o vyjadrenie vo veci samej, ale udelenie súhlasu s procesným úkonom protistrany. V danom prípade si mala odporkyňa vyčísliť trovy právneho zastúpenia v zmysle ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ktoré sa vzťahuje na prípady, kedy nie je možné hodnotu veci alebo sporu vyjadriť v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Na základe uvedeného potom žiadal, aby odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu (v odvolaní napadnutej časti) zmenil a rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Uznesenie okresného súdu bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Zákonný sudca predložil vec na rozhodnutie krajskému súdu podľa ustanovenia §374 ods. 4 veta prvá a druhá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s vyjadrením, že sa stotožňuje s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, z čoho možno vyvodíť, že odvolaniu navrhovateľa nemieni vyhovieť.

Krajský súd ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmenil a to z týchto dôvodov.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 27. 06. 2014 sa navrhovateľ domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva nadobudnutého s odporkyňou, pričom súčasťou jeho návrhu na vyporiadanie BSM bol i návrh, aby bola odporkyni uložená povinnosť zaplatiť mu na úplné vyrovnanie sumu vo výške 23 478, 82 Eur.

Na pojednávaní konanom dňa 29. 05. 2015 bol právny zástupca navrhovateľa prvostupňovým súdom upozornený na skutočnosť, že návrh na vyporiadanie BSM bol podaný po uplynutí trojročnej lehoty od právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva účastníkov a bola mu poskytnutá lehota za účelom vyjadrenia, či aj napriek uvedenému trvá na podanom návrhu.

Dňa 02. 06. 2015 bolo okresnému súdu zo strany navrhovateľa doručené späťvzatie návrhu v celom rozsahu, pričom navrhovateľ späťvzatie návrhu nijako neodôvodnil. Zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku .

Odporkyňa vo vyjadrení k späťvzatiu návrhu doručenom okresnému súdu dňa 08. 07 2015 uviedla, že so späťvzatím návrhu súhlasí. Žiadala, aby súd konanie zastavil a navrhovateľa zaviazal na náhradu trov konania vzniknutých z titulu trov právneho zastúpenia, vo výške 1646,22 Eur.

Podľa § 146 ods. 1 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

a) mohlo sa začať i bez návrhu;

b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;

- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaného ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý po zastavení konania rozhoduje o trovách konania, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak účelne vynaložené trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené). Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posúdenie dôvodnosti samotnej žaloby. Navyše, pri posudzovaní zavinenia v zmysle §146 ods. 2 O.s.p. použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu).

Vychádzajúc z uvedeného je v tomto prípade zrejme, že zastavenie konania procesne zapríčinil navrhovateľ, ktorý vzal návrh späť a preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. vznikla povinnosť nahradiť navrhovateľke účelne vynaložené trovy konania, medzi ktoré bezpochyby patrí i náhrada účelne vynaložených trov právneho zastúpenia. Preto okresný súd rozhodol správne, keď rozhodol o povinnosti navrhovateľa nahradiť odporkyni trovy konania, predstavujúce trovy jej právneho zastúpenia. Nepostupoval však správne pri určení výšky týchto trov konania.

Pokiaľ sa jedná o výšku odporkyňou uplatnených a následne okresným súdom priznaných trov konania (trov právneho zastúpenia), tu je potrebné čiastočne súhlasiť s odvolacou argumentáciou navrhovateľa, že v danom prípade mali byť trovy právneho zastúpenia vyčíslené podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., z ktorého vyplýva, že základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že skutočnú hodnotu vecí, pohľadávok a záväzkov (ktoré sú predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov) a ktorej jedna polovica predstavuje tarifnú hodnotu vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je možné určiť v zásade až po skončení dokazovania, kedy je jednak zrejme, ktoré veci, pohľadávky a záväzky do bezpodielového spoluvlastníctva manželov spadajú a rovnako je možné určiť hodnotu týchto vecí, pohľadávok a záväzkov. Uvedené súvisí so skutočnosťou, že predmetom vyporiadania je všetok majetok patriaci do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom predmetom konania o jeho vyporiadanie je v prvom rade určiť jeho celkovú masu, v druhom rade určiť hodnotu masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a až následne autoritatívne rozhodnúť, ktoré veci patria do výlučného vlastníctva toho-ktorého z bývalých manželov. Zisťovanie masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne jej hodnoty sa v konaní uskutočňuje spôsobom upraveným v ustanoveniach § 120 - 136 O.s.p. , t. j. dokazovaním.

V prejednávacom prípade sa navrhovateľ domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom súčasťou jeho návrhu na vyporiadanie BSM bol i návrh, aby bola odporkyni uložená povinnosť zaplatiť mu na úplné vyrovnanie sumu vo výške 23 478, 82 Eur. Bez toho, aby bola uvedená skutočnosť (rozhodujúca tak pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, ako aj pre určenie tarifnej hodnoty veci), dostatočne zistená spôsobom stanoveným pre dokazovanie, zbral navrhovateľ bez odôvodnenia svoj návrh na začatie konania späť. Možno teda konštatovať, že v konaní až do jeho právoplatného ukončenia zastavením podľa § 96 ods. 1 O.s.p. nebola vyriešená otázka hodnoty hnutelných a nehnuteľných vecí, majetkových práv a záväzkov, ktoré patria do bezpodielového

spoluvlastníctva manželov zaniknutého rozvodom. Za tejto situácie potom nepostupoval okresný súd správne, ak (v súlade s názorom a návrhom odporkyne) považoval za tarifnú hodnotu výšku plnenia, na ktorého úhradu mala byť odporkyňa zaviazaná podľa návrhu navrhovateľa, nezohľadňujúc skutočnosť, že hodnota predmetných vecí, pohľadávok a záväzkov nie je známa (resp. je sporná), a keďže konanie bolo právoplatne skončené, de facto ju už ani nebolo možné určiť, resp. bolo by ju možné určiť len s nepomernými ťažkosťami, napr. pomerne finančne a časovo náročným znaleckým dokazovaním, čo je z hľadiska určenia tarifnej hodnoty pre potreby určenia základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. neakceptovateľné. Za takéhoto stavu bolo preto potrebné na účely určenia základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby postupovať podľa vyššie citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Keďže okresný súd pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby právneho zástupcu odporkyne takto nepostupoval, odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách (prvostupňového) konania podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyňu trovy konania, predstavujúce trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 202,94 Eur, a to konkrétne za dva úkony právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia a vyjadrenie k návrhu na začatie konania, realizované v roku 2014, po 61,85 Eur za jeden úkon právnej služby (podľa § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ a c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 29. 05. 2015, ktoré bolo odročené bez prejednanja vecí, v sume 15,46 Eur (podľa § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a za úkon právnej služby - vyjadrenie k späťvzatiu návrhu, v sume 30,92 Eur (podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 13a ods. 2 v spojení s § 13a ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). K uvedeným úkonom právnej služby je ďalej potrebné pripočítať režijnú paušálnu náhradu výdavkov (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a to za dva úkony právnej služby realizované v roku 2014, po 8,04 Eur, a za dva úkony právnej služby realizované v roku 2015, po 8,39 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť uvedené trovy (prvostupňového) konania na účet, eventuálne k rukám právneho zástupcu odporkyne.

Odporkyňa bola v odvolacom konaní úspešná a preto jej podľa ustanovenia § 224 ods. 1 s použitím § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporkyňa si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a keďže existenciu jej trov odvolacieho konania nemal odvolací súd preukázanú ani zo spisu (§ 151 ods. 2 O.s.p.), náhradu trov odvolacieho konania jej nepriznal.

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.